

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 623/2016
31.05.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Д.О. и Г.К., због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.О. и Г.К., адвоката С.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.106/13 од 21.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж бр.167/16 од 23.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.О. и окривљеног Г.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.106/13 од 21.12.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж бр.167/16 од 23.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К бр.106/13 од 21.12.2015. године окривљени Д.О. и окривљени Г.К., оглашени су кривим због извршења кривичног дела силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по пет година, у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 19.07.2012. године до 28.11.2013. године, док су на основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени ослобођени од плаћања судског паушала и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.167/16 од 23.03.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину, браниоца окривљених Г.К. и Д.О. и жалба браниоца окривљеног Р.Ј. и пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.106/13 од 21.12.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.О. и Г.К., адвокат С.Т., због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. а у вези члана 486. став 2. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд

побијане пресуде укине, односно преиначи другостепену одлуку и окривљене ослободи од оптужбе да су извршили кривично дело силовање из члана 178. став 3. КЗ-а, а да у смислу члана 488. став 2. ЗКП, бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа ради присуства.

Поступајући у смислу члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.О. и Г.К. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Д.О. и Г.К. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведено је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим овог разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Д.О. и Г.К.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**